

Тема 3.3. Частина 1. Пропорції та конструктивна будова жіночої голови. Уроки 35-38

Завдання 2ж ПМ-1 21 для дистанційного навчання групи ПМ-1 з предмету «Живопис»

Модуль 3. Живописне зображення людини

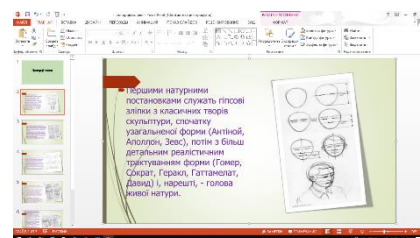
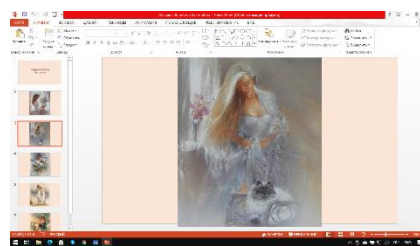
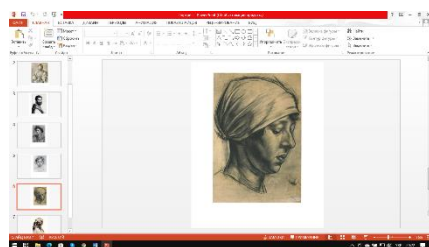
Модуль 3. Живописне зображення людини		36	8	6	22	6	
3.3	35-54	Освітлення та світлотіньове рішення живописного портрету	20	4	2	14	2
	35	Освітлення та світлотіньове рішення живописного портрету		1			
	36	Пропорції жіночої голови, характерні особливості форми, пластичні ознаки голови людини		1			
	37	Конструктивна будова голови людини		1			1
	38	Конструктивна будова голови людини			1		

Тема 3.3. Частина 1. Пропорції та конструктивна будова жіночої голови. Уроки 35-38

Вивчіть пропорції та конструктивну будову голови. Зробіть конспект пропорцій жіночого обличчя та підготуйтеся до семінару «Конструктивна будова голови людини», до 22.01.2021, фото виконаних робіт надішліть на вказану електронну пошту та надайте викладачеві, щойно закінчиться карантин. Для консультацій використовуйте адресу електронної пошти ch777mira@gmail.com

Інструкція до опрацювання теми:

1. Розгляньте презентацію «Портрет».
2. Розгляньте презентацію «Акварелі Віллемса Хаєнтайтса».
3. Розгляньте презентацію «Пропорції голови».
4. Вивчіть матеріал «Як правильно намалювати портрет людини олівцем».
5. Вивчіть матеріал «Поетапне малювання обличчя олівцем».
6. Законспекуйте пропорції голови та обличчя людини.
7. Запам'ятайте послідовність малюнку портрету.

8. Підготуйтеся до семінару «Конструктивна будова голови людини».
9. Виконайте пробний портрет людини олівцем, користуючись наданими матеріалами.
10. Для консультацій використовуйте адресу електронної пошти ch777mira@gmail.com

Тема: Живописне зображення людини. Освітлення та світлотіньове рішення живописного портрету

Мета: Ознайомитися з прийомами живописного зображення людини.

Навчитися передавати напрямок освітлення та світлотіньове рішення живописного портрету. Ознайомитися з методами виконання автопортрету. Визначитися з композицією в форматі та пропорціями. Виявити характер та побудову автопортрету. Досягнути тональної цілісності автопортрету.

Питання, що виносяться на самостійне вивчення:

1 Живописний портрет.

2 Виконання автопортрету

Портрет сприймається як твір живопису. Перш за все колорит, тобто кольорова будова твору, похмура чи радісна, спокійна чи нервова, надає йому надзвичайної життєвої емоційності. Від того, як вирішена композиція, тобто як побудоване зображення на площині, теж багато залежить.

Погрудний портрет ми сприймаємо інакше ніж портрет на весь зріст, який завжди виглядає більш урочисто, парадно. Зображення в фас дає одне уявлення про людину, в профіль - інше. Погляд, прямо звернений на глядача, ніколи не справить того враження глибокого зосередження, навіть відчуженості людини, яке створює погляд з-під напівопущених повік.

Ми зовсім по-іншому, набагато глибше розуміємо портрет, якщо дивимось на нього, так би мовити, свідомо. Формат полотна - квадратний або подовжений, характер живопису - м'який, пливучий чи жорсткий, поворот фігури, нахил голови - нічого випадкового немає у справжньому портреті, все, за висловом Серова, "робить характеристику".

Тон портрета, він надзвичайно важливий для художника. Чи це нейтральний фон, пейзажний або інтер'єрний - він завжди є складовим елементом характеристики.

Твори живопису і відтворюють оточуючий нас світ, і пояснюють його. Часто зустрічаєтесь ви в картинах з образами, породженими фантазією, уявою художника. Іноді глядачі, не підорюючи, що мова йде саме про образно-пластичне тлумачення дійсності. Проте всі ці витвори фантазії, художньої уяви живуть: художники знайшли переконливу форму для своїх почуттів, переживань, мрій.

З умовністю у вирішенні композиції, колориту ми часто зустрічаємось у народному мистецтві. Чи це не значить, що в яскравих плямах кольору в площинності відображення, в геометрично-плановій побудові композиції, в килимовій орнаментальності робіт народних майстрів відобразились цілісність і поетичність, гармонійність і казковість народного світосприймання?

Правда живопису - особлива правда. В історичному живописі відчуваєш це особливо гостро. По суті, ніхто не може сказати про події давно минулі "це було так" або "це було не так". Скупо оповідають рядки літописів. Архівні документи не відтворюють художньо події.

У портреті, пейзажі, жанровому живописі, натюрморті художник безпосередньо торкається природи, вивчає її, відбирає найважливіше, найнеобхідніше, порівнює, перевіряє зроблене з природою. Зовсім по-іншому пишеться історичне полотно. Природи у звичайному розумінні слова тут немає, її необхідно уявити, відтворити за допомогою доскональних свідоцтв, архівних документів, пам'яток матеріальної культури. І чим чіткіше уявить художник, що і як було у ті далекі часи, тим переконливішою буде картина. Звичайно писати таку картину нелегко. Здається, є і задум, і тема, обраний, врешті сюжет. Мистецтво дозволяє і навіть вимагає відходити від буквальної точності заради художньої правди.

Кожен твір мистецтва - плід творчості - відтворення життя засобами мистецтва. А оскільки майстри різних епох керуються різним розумінням життя, різними ідеями та смаками, то, природно, і спосіб відтворення життя у кожного з них інший, інший і весь арсенал художніх засобів, якими володіє художник.

Автопортрет— портрет художника, виконаний ним самим. Значного розвитку автопортрет набуває в епоху Відродження і розквітає в 17 ст.

Видатні зразки автопортретів дав великий голландський художник Рембрандт. Одним із зачинателів автопортрету в українському мистецтві був Т. Шевченко. На початку 20 століття визначні зразки автопортретів у місті Львів створив вельми талановитий художник нової української генерації Новаківський Олекса Харлампійович.

Практичне завдання:

1 Виконати серію начерків та ескізів в кольорі автопортрету.

2 Виконати автопортрет.

Література:

1. Беда Г. Живопись и ее изобразительные средства. - М.: 1977.
2. Беда Г. Введение в теорию живописи. Учебное пособие. Краснодар 1987
3. Судаков Павел. Альбом репродукций. – М, 1986.
4. Школа изобразительного искусства. 3-изд. В 10 книгах. – М, 1988.
5. Искусство и визуальное восприятие, М., 2007 Арнхейм А.
6. Симметрия, М., 2007 Вейль Г.
7. Цвет в живописи, М., 1985 Волков Н.Н.
8. Основы композиции, М., 2008. Голубева О.Л.
9. Декоративная композиция, РнД. 2010 Даглдиян К.Т.
10. Судаков Павел. Альбом репродукций. – М, 1986.
11. Пленер. Учебное пособие. - М.: 1988.
12. Ревякин П. Техника акварельной живописи. Москва 1959.
13. Баталини Т. Рисуем акварелью. От азов мастерства к тончайшим нюансам-М. Эксмо, 2007. -128: ил. (Классическая библиотека художника)
14. Смирнов А. А. Рисунок и живопись пейзажа. Просвещение 1965
- 15 Дауден Джо. Рисуем воду акварелью. Из. Кристина- Новый век 2006